

ser Listen over disse Kommuner igennem, tror jeg, man vil forstaa, at det til det Eksperiment, som gøres ved denne Fordelingsregel, ikke vil være rigtigt at bruge mere end den halve Million Kroner, som er det højeste, der hidtil har været foreslaaet, og som hele Rigsdagen, da man forrige Gang talte om Forslaget, ønskede nedsat til $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Nu at foreslaa Beløbet forhøjet til 1 Mill. Kr. er ganske uhensigtsmæssigt og ubegrundet. Jeg tror, at det ærede Medlem fra Lemvig skulde bistaa mig med at lade dette Forslag faa en Form her i Tinget, som der kan være Mulighed for at gennemføre i Rigsdagen.

Hvad angaar Højres Ændringsforslag med Hensyn til Skatter, saa er det jo af en anden Art end Venstres. Højres Ændringsforslag stiller — saa vidt jeg kan forstaa dette meget uklare Forslag — Kommunerne ganske usikkert i økonomisk Henseende. Det siger, at Kommunerne skal have Andel i Merindtægtsskatten, men hvad de vil faa, aner de intet som helst om og kan intet ane om før Udgangen af December 1916. Først i Januar—Februar 1917 kan de overhovedet vide noget som helst om, hvad de vil faa, og dette gælder baade med Hensyn til den Del, som Kommunerne skal have af den Merindtægtskat, der erlægges i selve Kommunen, og den, de skal have af en Fond, der bestyres af en Kommission. Men dernæst nødes jeg til at spørge det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) om Mening med hans Ændringsforslag, paa lignende Maade som jeg har maattet spørge det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup). Er det Hensigten — thi det fremgaar ikke af Ændringsforslaget —, at dette Beløb af Merindtægtsskatten skal stilles til Raadighed for Kommunerne *udover* det øvrige Statstilskud, eller er det en Andel i det Statstilskud, der gives dem? Ændringsforslaget siger, at „Statskassen yder et Tilskud, som andrager Halvdelen af Kommunens Udgifter, altsaa højst 4 Kr. pr. Indbygger“. Det staar i § 2, og i § 6 stilles 20 pCt. af Merindtægtsskatten til Raadighed for Kommunerne. Hvis nu Merindtægtsskatten indbringer mere end højst 4 Kr. pr. Indbygger, hvorledes er det da at forstaa? Overhovedet maa det ærede Medlem se at gøre Forholdet mellem disse to Paragraffer lidt klarere. Her i Tinget bliver hans Ændringsforslag jo efter de Udtalelser, der er fremsatte, ikke vedtaget, men han maa gøre det klarere for os, naar vi skal beskæftige os videre med

denne Sag. Idet det stiller Kommunerne saaledes, at de ikke ved, hvad de kan regne med, henviser Forslaget dem til at opkræve de Midler, som ikke dækkes ved Statstilskudet, udelukkende gennem Indkomstskatten eller gennem Skatten paa Formue og Lejlighed, begrænser altsaa Kommunernes Beføjelse til den personlige Kommuneskat og gør det til en Pligt for Kommunerne at opkræve denne Skat til Bunden af Skatteydernes Skare. Dette er, som jeg tidligere har haft Lejlighed til at sige, en fuldkommen forkastelig Skattepolitik under den nuværende Tilstand. Men med Hensyn til Merindtægtsskatten maa jeg yderligere bemærke, at den Fordelingsregel, som det ærede Medlem har givet vedrørende denne Skat, er en ganske vilkaarlig. Den Kommune, hvorfra f. Eks. en Hestehandler har drevet sin Forretning over hele Landet, hvor han har faaet sine betydelige Merindtægter, faar ved den tilfældige Omstændighed, at vedkommende Forretningsmand har haft sit Sæde der, en betydelig Fordel fremfor andre Kommuner, der ikke har været saa heldige at have en Hestehandler boende. I videre Forstand kan man sige, at denne Fordelingsregels Resultat er afhængigt af den fuldkomne Ulighed i Forretningernes Fordeling her i Landet. De Kommuner, hvor Forretningslivet er koncentreret, hvorfra Forretninger gøres, vil faa en betydelig Del af Merindtægtsskatten, men de Kommuner, som har bidraget til denne Merindtægtsskat gennem den Fortjeneste, de har givet vedkommende Forretninger, som har Sæde i en enkelt Kommune, stilles ugunstigt. Det er et aldeles uholdbart Princip, og jeg kan ikke tro, det vil vinde Tilslutning fra nogen Side.

Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) gjorde overfor mig den Bemærkning, at mine Ændringsforslag var et Vidnesbyrd om, at Lovforslaget altsaa dog kunde være bedre, end det var, da det blev fremsat. Jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem er ukendt med det Forhold, at under Forhandlinger paa Rigsdagen undergaar Lovforslag Forandringer, at Ting, som man ikke har været opmærksom paa, bliver de mange Øjne, som Rigsdagen rummer, opmærksomme paa, og at det vilde være saare forkert af en Minister ikke at tage Hensyn til, hvad der saaledes bliver set. Men dernæst er Ændringsforslag til Regeringens Lovforslag ogsaa Udtryk for et Ønske om at nærme Anskuelsen til hinanden og at gøre et Lovforslag praktisk muligt til Gennemførelse, i Særdeles-